

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **B. Č.**, narozený dne X
trvale bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Spolkem
sídlem Březinova 524/31, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha - Pankrác**
sídlem Soudní 988/1, 140 57 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí vedoucí oddělení výkonu trestu žalované ze dne 19. 12. 2018 č. j. VS-110732/ČJ-2018-800232,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí vydaného vedoucím oddělení výkonu trestu žalované (dále též „*odvolací orgán*“), jímž byla zamítnuta stížnost žalobce, tehdy odsouzeného, proti rozhodnutí Vězeňské služby České republiky, Vazební věznice Praha – Pankrác, speciálního pedagoga OVT (dále též „*prvostupňový orgán*“), ze dne 10. 12. 2018 č. j. VS-110732/ČJ-2018-800232. Tímto rozhodnutím byl odsouzenému uložen kázeňský trest celodenní umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů nepodmíněně podle § 46 odst. 1, 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*ZVTOS*“), jelikož odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody po podrobení se orientačnímu toxikologickému vyšetření moči na přítomnost omamných a psychotropních látek (dále též „*OPL*“) byl pozitivní na

metamfetamin, pozitivní výsledek na metamfetamin a metabolity potvrdil výsledek toxikologického konfirmačního testu.

2. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
3. Podle *Protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče vězněné osoby* Nemocnice s poliklinikou - Zdravotní středisko Pankrác, Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha – Pankrác (dále též „NsP“), byl odsouzený dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin vyšetřen v rámci testu „náhodná testování“ odsouzených ve „výkonu trestu – pololetní test.“, s výsledkem „pozitivní MET (pervitin)“. Vyšetření odsouzeného provedla zdravotní sestra v protokolu označená jménem s podpisem, za přítomnosti svědka označeného služebním číslem X a zpracovatele označeného služebním číslem X, kteří protokol rovněž podepsali, stejně tak jako jej podepsal odsouzený, kterému bylo vyšetření provedeno. Vzorek vyšetření byl ke konfirmaci odeslán na Prahu 2 – Karlovo 2 (Toxikologická laboratoř Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze).
4. Podle formuláře nazvaného *TOXIKOLOGICKÉ VYŠETŘENÍ, Ústav soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK*, žadatel, jímž byl NsP, zaslal jmenovanému ústavu k rozboru vzorek moči odsouzeného (50-100 ml) odebraný v odběrovém místě NsP dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin všeobecnou zdravotní sestrou označenou jménem s podpisem.
5. Toxikologická laboratoř Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze dne 18. 7. 2018 v 11:33 hodin potvrdila, že materiál moči odsouzeného doručený jím dne 16. 7. 2018 v 14:25 hodin obsahoval „metamfetamin + metabolit“.
6. Podle písemnosti žalované nazvané *Záznam o kázeňském přestupku* ze dne 16. 7. 2018 č. j. VS-110732/ČJ-2018-800232 odsouzený, který vykonával trest ve věznici s ostrahou s vysokým stupněm zabezpečení A2B, byl v 13:45 hodin vyzván v NsP k podrobení se orientačnímu toxikologickému vyšetření moči na přítomnost OPL, který odsouzený podstoupil s výsledkem pozitivní na metamfetamin. Vzorek jeho moči byl odeslán ke konfirmaci. Tímto jednáním byl odsouzený podezřelý z porušení § 28 odst. 1, 3 písm. b) ZVTOS (odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň; odsouzeným je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví). Odsouzený jako podezřelý ze spáchání kázeňského přestupku byl vyzván k vyjádření, podpisem obsah písemnosti stvrdil a uvedl, že k ní je „bez vyjádření“. Přítomný svědek úkonu, označený služební hodností, hodnostním označením, jménem a příjmením s podpisem (sl. č. X) vypověděl „byl jsem přítomen orientačnímu testování na přítomnost OPL ods. Č. B. nar. X, kdy tento odsouzený byl pozitivní na Metamfetamin“. Úkonu byl dále přítomen zpracovatel označený rovněž služební hodností, hodnostním označením, jménem a příjmením s podpisem (sl. č. X). Odsouzený se následně dne 26. 9. 2018 na druhé straně této písemnosti vyjádřil „nic jsem neužil. Je možné, že mi to někdo podstrčil“.
7. Podle Úředního záznamu pro podání vysvětlení ze dne 26. 9. 2018 svědek (sl. č. X) označený služební hodností, hodnostním označením, jménem a příjmením s podpisem ke shora popsané události uvedl „dne 16. 7. 2018 jsem byl přítomen orientačnímu testování na přítomnost OPL u ods. Č. B., nar. X, kdy výsledek tohoto testování byl pozitivní na Metamfetamin“.

8. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 10. 12. 2018 č. j. VS-110732/ČJ-2018-800232 byl odsouzenému uložen kázeňský trest celodenní umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů nepodmíněně podle § 46 odst. 1, 3 písm. g) ZVTOS, jelikož dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin, poté, co odsouzený byl vyzván na NsP k podrobení se orientačnímu toxikologickému vyšetření moči na přítomnost OPL, byl pozitivní na metamfetamin; proto vzorek moči odsouzeného byl odeslán ke confirmaci, a výsledek toxikologického confirmačního testu vyhotoveného Toxikologickou laboratoří Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 2 vytištěný dne 18. 7. 2018 potvrdil pozitivitu laboratorního vzorku poskytnutého odsouzeným na metamfetamin a metabolity. Porušil tím § 28 odst. 1, 3 písm. b) ZVTOS, jelikož nedodržel stanovenou kázeň a v průběhu výkonu trestu odnětí svobody přechovával a konzumoval látku, která by svým množstvím nebo povahou mohla narušovat pořádek nebo poškodit zdraví. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový orgán uvedl, že podle záznamu o kázeňském přestupku sepsaným zpracovatelem (sl. č. X), protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči odsouzeného, toxikologického confirmačního testu vyhotoveného Toxikologickou laboratoří Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 2 a úředního záznamu pro podání vysvětlení svědka (sl. č. X), shledal za prokázané, že odsouzeným byl spáchán kázeňský přestupek shora označený a spáchal jej odsouzený. Odsouzený se v rámci vyjádření ze dne 16. 7. 2018 nevyjádřil, následně ve vyjádření před uložením kázeňského trestu ze dne 26. 9. 2018 odsouzený uvedl, že nic neužil a že je možné, že mu to někdo podstrčil. Takové vyjádření prvostupňový orgán shledal za účelové, jelikož svým vyjádřením kázeňské řízení ani výše uvedené důkazní prostředky odsouzený nijak nezpochybnil, a nepředložil ani nenavrhl žádné jiné další důkazy. Skutková podstata kázeňského přestupku byla naplněna ve své objektivní i subjektivní stránce. Jelikož se jedná o hrubé porušení povinností odsouzeného, vyplývající ze ZVTOS, bylo přistoupeno k uložení druhu a výše trestu tak, jak je uvedeno ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odsouzený podal stížnost, o níž rozhodl odvolací orgán napadeným rozhodnutím.
9. Napadeným rozhodnutím vedoucí oddělení výkonu trestu žalovaného zamítla stížnost odsouzeného do rozhodnutí prvostupňového orgánu, s nímž se ztotožnila. Uvedla, že v kázeňském řízení neshledala žádná procesní pochybení. Dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu, skutková i právní zjištění shledala za správná. K procesu odběru biologického vzorku odsouzený neuvedl, jaký zákonný či jiný předpis byl v jeho případě porušen, laboratorní příručka má informativní charakter. V poukazování na nesprávný průběh a způsob odevzdávání vzorku nelze spatřovat důkaz pro přehodnocení viny odsouzeného. Poskytování vzorků probíhá v souladu se zákonnými předpisy, z nichž vycházejí ošetrovatelské standardy, které upravují provádění monitoringu OPL ve Vězeňské službě České republiky. Celý proces orientačního toxikologického vyšetření moče, tedy předání vzorku, orientační test vzorku, zapečetění vzorku pro akreditovanou laboratoř spolu s podpisem odsouzeného, se vždy odehrává za přímé účasti osoby, jíž se odběry týkají. Skutková podstata kázeňského přestupku a její znaky vyplývají z výroku a odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu. Odsouzený byl prokazatelně seznámen s předpisy upravujícími výkon trestu odnětí svobody, které vědomě porušil tím, že v nezjištěné době užil zakázanou látku. Tvrzení odsouzeného, že mu zakázanou látku zřejmě někdo podstrčil, nespecifikoval. Neuvedl, při jaké příležitosti se tomu tak mělo stát, kdo a jaký k tomu měl motiv, jak k tomu mělo dojít. Odsouzený k tomuto tvrzení nepředložil žádný důkaz, kterým by se dala jeho míra zavinění zmírnit či zcela vyloučit.

Uložený kázeňský trest, jeho výše, je zcela přiměřená úměrné závažnosti provinění odsouzeného i podle § 47 ZVTOS.

10. Podle vyjádření lékaře NsP ze dne 9. 1. 2019 byl odsouzený schopen nastoupit trest.
11. Podle záznamu o výkonu kázeňského trestu odsouzený dne 9. 1. 2019 od 12.30 hodin začal trest vykonávat, konec výkonu kázeňského trestu měl dne 16. 1. 2019 v 12:30 hodin.
12. Proti rozhodnutí obou stupňů správních orgánů brojí žalobce podanou žalobou. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
13. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož nespecifikuje konkrétní zákonné předpisy týkající se průběhu odběru biologických vzorků, z nichž vycházejí ošetrovatelské standardy a standardy, které upravují provádění monitoringu OPL. Žalobce poukazuje na nesprávně provedený odběr vzorku moči, jelikož podle laboratorní příručky Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, verze 7, účinné ode dne 20. 2. 2016 (dále též „laboratorní příručka“) „oddělení Toxikologie neprovádí vlastní odběry vzorků“. Podle laboratorní příručky odběr vzorku moči musí být proveden prostřednictvím „skleněné nebo plastové nádoby, dostatečně objemné (minimálně 50 ml) s dobře těsnícím uzávěrem; nesmí obsahovat zbytky saponátů, desinfekcí aj. ...vzorky biologického materiálu musí být řádně označeny štítkem, kde je uvedeno jméno a příjmení pacienta, rodné číslo či číslo pojištěnce, název oddělení, které požaduje vyšetření, označení typu vzorku (moč, žaludeční výplach, sérum). Ke vzorku musí být přiložena řádně vyplněná žádanka ve dvojím provedení. Vzorky musí být do doručení i během transportu uchovávány v chladu. Odběrové nádoby musí být dobře uzavřeny, aby nedošlo k rozlití materiálu během transportu. Biologický materiál, určený k vyšetření na kanabinoidy (THC) a jiné nestabilní noxy, je třeba dodat do 12 hod. po odběru, jinak se musí moč a krevní sérum zamrazit. Svoz materiálu ve VFN zajišťuje žurnální služba. Dopravu vzorků mimo VFN zajišťuje žadatel vyšetření.“. Z rozhodnutí obou stupňů správních orgánů však nelze dovodit, zda citované požadavky na odběr a nakládání s biologickým vzorkem žalovaný dodržel, proto provedená zjištění nelze považovat za průkazná. Mohlo totiž dojít ke kontaminaci odběrové nádoby, či třetí osobou mohla být žalobci zakázaná látka přimíchána např. do nápoje, který se běžně nachází na cele bez jakéhokoli dozoru. Uvedenými variantami se správní orgány nezabývaly, proto jejich závěr považuje žalobce za předčasný. Žalobce upozorňuje, že k naplnění skutkové podstaty jednání, které je mu kladeno za vinu, je zapotřebí vědomé užití látky, a tedy úmyslné zavinění. Žalovaný bez jakýchkoli pochybností nevyloučil možnost nevědomého užití takové látky, přesto správní orgány obou stupňů konstatovaly, že předmětná látka se dostala do organismu žalobce vědomě. Úvahu opřely o výsledky zkoumání vzorku, avšak způsobem a možnostmi požití se nijak nezabývaly, porušily proto zásadu *in dubio pro reo*. Rozhodnutí je proto nezákonné.
14. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce upozorňuje, že rozhodnutí obou stupňů správních orgánů není možné přezkoumat v otázce, proč byl uložen žalobci trest právě podle § 46 odst. 1 písm. g) ZVTOS ve výměře sedmi dnů, z jakého důvodu nebylo možné uložit trest např. mírnější či podmíněný.
15. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6. 9. 2019 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Uvádí, že odběr moči je prováděn v NsP za přítomnosti příslušníka do odběrných kelímků, následně je proveden test na přítomnost OPL, pokud je test pozitivní, uzavíratelná ampule je označena štítkem, který podepisuje odsouzený. Jakákoli manipulace

je provedena za přítomnosti odsouzeného. Ampule je odvezena na toxikologické vyšetření, ke skladování vůbec nedochází. Poskytování biologických vzorků probíhá zcela podle zákonných předpisů, z nichž vycházejí ošetrovatelské standardy a standardy, jež upravují provádění monitoringu OPL ve Vězeňské službě ČR. Tvrzení, že zakázanou látku žalobci někdo podstrčil, žalobce nedoložil. Žalovaný doplňuje k tvrzení v souvislosti s užitím OPL ve věznici, že žalobce užití OPL ve věznici nehlásil, a tím nedopomohl k odhalení údajného viníka, ačkoli ust. § 28 odst. 2 ZVTOS mu takovou povinnost ukládá. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS není nutné úmyslné jednání, postačí nedbalostní forma. Žalobci byl uložen trest přiměřený, ve výměře čtvrtiny zákonného rozpětí, které činí až 28 dnů.

16. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, žalobce i žalovaný po řádném poučení soudem svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili a tím udělili konkludentní souhlas s takovým postupem (§ 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
17. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
18. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.
19. Podle § 28 odst. 1 ZVTOS *odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů¹⁰⁾ k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.*
20. Podle § 28 odst. 2 písm. n) ZVTOS *odsouzený je dále povinen podrobit se vyšetření ke zjištění, zda užil návykovou látku, a v případě, že se prokáže přítomnost návykové látky, uhradit náklady na toto vyšetření.*
21. Podle § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS *odsouzeným je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.*
22. K prvnímu žalobnímu bodu soud uvádí, že nejprve se zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, která je žalobcem namítána v prvním žalobním bodu. Pokud by tato námitka byla důvodná, bránila by taková vada věcnému posouzení napadeného rozhodnutí.
23. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9.

2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6A 63/93-22). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

24. Soud tvrzenou nepřezkoumatelnost rozhodnutí v předmětné věci neshledal. Závěry obsažené v napadeném rozhodnutí jsou logické a vychází ze skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu. Prvostupňový orgán v daném případě seznal, že žalobce byl pozitivní na metamfetamin, lék. pervitin. Vycházel zcela důvodně z toxikologického vyšetření ze dne 16. 7. 2018, kdy v 13: 45 hodin žalobci byla zakázaná látka zjištěna v moči, což následně potvrdila toxikologická laboratoř.
25. Je třeba zdůraznit, že se nejednalo o cílené testování žalobce, nýbrž o náhodné testování osoby ve výkonu trestu při pololetním testování, jak vyplývá z protokolu NsP, který byl proveden v prostorách NsP v protokole jmenovanou zdravotní sestrou, který žalobce bez výhrad podepsal. Na místě žádné námitky proti provedení odběru a jeho průběhu žalobce nevzněl, výhrady proti provedení výkonu neměl ani před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského tretu, kdy pouze uvedl „*nic jsem neužil. Je možné, že mi to někdo podstrčil*“. Rozhodnutí prvostupňového orgánu konstatuje porušení § 28 odst. 1, 3 písm. b) ZVTOS, jichž se žalobce dopustil a trest uložený podle § 46 odst. 1, 3 písm. g) ZVTOS. Žalobce, kterému byl dán prostor k vyjádření se k věci před vydáním rozhodnutí, se nedomáhal na prvostupňovém orgánu specifikace zákonných předpisů o průběhu odběru biologických vzorků, z nichž vycházejí ošetrovateľské standardy a standardy, které upravují provádění monitoringu OPL, jak namítá až v žalobě. Uvedené specifikace se žalobce nedomáhal ani v podané stížnosti. Právní kvalifikace i bez uvedení právní úpravy ohledně odběru biologických vzorků je dostatečná a její neuvedení ve výrokové části napadeného rozhodnutí nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Uvedené dílčí námitce soud nepřisvědčil.
26. Žalobce dále brojí proti nesprávně provedenému odběru moči. Tvrdí, že podle laboratorní příručky „*oddělení Toxikologie neprovádí vlastní odběry vzorků*“. K uvedenému tvrzení soud ze správního spisu ověřil, že oddělení toxikologie v daném případě neprovedlo odběr vzorku žalobce. Odběr žalobci provedla všeobecná zdravotní sestra v odběrovém místě NsP dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin označená jménem s podpisem, jak vyplývá z formuláře nazvaného *TOXIKOLOGICKÉ VYŠETŘENÍ, Ústav soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK*. Tato sestra je jmenovaná a podepsaná pod *protokolem o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče vězněné osoby Nemocnice s poliklinikou - Zdravotní středisko Pankrác, Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha – Pankrác* (tj. NsP) ze dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin, za přítomnosti svědka příslušníka služebního čísla X a zpracovatele příslušníka služebního čísla X.
27. Žalobce dále cituje, jakým způsobem podle laboratorní příručky odběr vzorku moči musí být proveden. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by požadovaný postup nebyl dodržen.

Na místě žalobce proces odběru moči nezpochybnil, ani následně při již shora zmiňovaném vyjádření se k věci před vydáním rozhodnutí, kdy byl žalobci dán prostor k uplatnění námitek, návrhů na doplnění dokazování a dalším tvrzením. Nic takového žalobce nevyužil. Z formuláře nazvaného *TOXIKOLOGICKÉ VYŠETŘENÍ, Ústav soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK* ze dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin naopak vyplývá, že moč byla poskytnuta žalobcem v požadovaném objemu 50-100 ml.

28. Pokud žalobce sporuje, že požadavky na odběr a nakládání s biologickým vzorkem žalovaný nedodržel, pak soudu nedoložil žádné důkazy na podporu své argumentace, jíž by soud mohl přisvědčit, která zůstává proto toliko v rovině tvrzení. Ze spisu dále vyplývá, že k vyšetření žalobce došlo dne 16. 7. 2018 v 13:45 hodin za přítomnosti žalobce a odběr materiálu byl doručen Toxikologické laboratoři Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice v Praze dne 16. 7. 2018 v 14:25 hodin, což bylo za 40 minut. Z uvedeného časového sledu lze seznat, že biologický materiál nebyl skladován. Nelze nezmínit, že biologický materiál byl doručen do jmenované toxikologické laboratoře až poté, co na místě bylo zjištěno pozitivní orientační toxikologické vyšetření moči žalobce na pervitin. Žalobce dále tvrdí, že odběrová nádoba mohla být kontaminována zakázanou látkou. K námitce lze uvést, že pokud by skutečně odběrová nádoba obsahovala stopy zakázané látky, v daném případě metamfetaminu, pak lze důvodně předpokládat, že žalobce (a rovněž přítomná zdravotní sestra, svědek a zpracovatel) by takovou skutečnost viditelně zjistil pohledem, nejpozději při otevření odběrové nádoby, neboť by minimálně na stěnách či na dně nádoby musela obsahovat cizorodou látku v pevném či v kapalném stavu. Pervitin v plynné podobě, byť nezbyl dosud zaznamenán, by z nádoby při otevření vyvanul. Na nic podobného žalobce však neupozornil před vyšetřením ani v jeho průběhu, či později, a to ani později při vyjádření před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu. Uvedené nezmiňoval ani svědek, příslušník se služebním číslem X vyslechnutý na úřední záznam pro podání vysvětlení dne 26. 9. 2018. S ohledem na výše uvedené shledává soud námitky žalobce zcela účelovými ničím nepodloženými.
29. Žalobce dále tvrdil, že třetí osoba mu mohla dát zakázanou látku do nápoje, který se běžně nachází na cele bez jakéhokoli dozoru. Soud se ztotožňuje s odůvodněním odvolacího orgánu, který ve čtvrtém odstavci na str. 2 napadeného rozhodnutí, uvedl, že žalobce nedoložil jak a při jaké příležitosti se tak mělo stát, kdo tak v neprospěch žalobce jednal a jaký měl k tomu motiv. Soud dodává, že k uvedenému tvrzení žalobce ani soudu žádný důkaz nedoložil, námitku blíže nekonkretizoval. Žalobce před vyšetřením nehlásil věznicí, že by vnímal, že došlo ke změně jeho zdravotního stavu (chování či vědomí) v souvislosti užitím OPL či „nějaké“ zakázané látky. Soud znovu připomíná, že testování u žalobce bylo provedeno v rámci „náhodného testování“. Pokud by skutečně třetí osoba dala žalobci cíleně zakázanou látku do nápoje, pak nemohla předem vědět, že to bude právě žalobce, kdo bude *náhodně testován*. Pokud by skutečně žalobce si nebyl vědom požití zakázané látky, lze předpokládat, že by takovouto informaci sdělil do *protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče* bezprostředně poté, neboť kolonka „*Komentář*“ zůstala prázdná, nevyplněná, tedy proti orientační detekci žalobce na místě nebrojil a protokol bez výhrad podepsal. Pro úplnost soud považuje za vhodné dodat, že nelze požadovat po žalovaném, aby dohledávala důkazy vyplývající z neurčitého vyjádření odsouzeného, a to zvláště v případě kdy orientační a konfirmační testy vyjdou pozitivní a odsouzený žalobce se k tomu na místě nevyjádřil. Rovněž tuto námitku soud shledal nedůvodnou.
30. K otázce, zda k naplnění skutkové podstaty je třeba úmyslného zavinění, soud konstatuje,

že ZVTOS nestanoví žádný požadavek, o jakou formu zavinění se v případě kázeňského přestupku jedná (podle § 46 odst. 1 ZVTOS *kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu*). ZVTOS pouze obecně zakotvuje požadavek zaviněného porušení povinnosti, pořádku či kázně. Vzhledem k povaze kázeňského přestupku se nabízí analogické použití zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*přestupkový zákon*“). Takovému postupu nasvědčuje i ustanovení § 55 odst. 1 ZVTOS, podle něhož se uložením kázeňského trestu vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchány během výkonu trestu. Podle § 3 přestupkového zákona k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn (srov. § 4 přestupkového zákona). ZVTOS rovněž nestanoví žádné předpoklady odpovědnosti za kázeňský přestupek. Při posuzování této otázky by měl být analogicky použit § 5 odst. 2 přestupkového zákona, podle něhož za přestupek není odpovědný, kdo pro duševní poruchu v době jeho spáchání nemohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, nebo nemohl ovládat své jednání. Odpovědnosti se však nezabývá ten, kdo se do stavu nepřičetnosti přivedl, byť i z nedbalosti, požitím alkoholu nebo užitím jiné návykové látky. Soud proto dovodil, že kázeňského přestupku se lze dopustit nejen úmyslně, nýbrž i z nedbalosti. V daném kontextu nebylo rozhodné, zda žalobce OPL konzumoval s úmyslem či toliko v důsledku nedbalosti, neboť relevantním je toliko okolnost, že zakázanou látku skutečně požil. Obdobně se touto otázkou zabýval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2019 č. j. 9 As 338/2018-552. Soud se proto s právním názorem žalobce ohledně zavinění neztotožnil. Porušení zásady *in dubio pro reo* soud v uvedeném neshledal. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.

31. Ke druhému žalobnímu bodu soud vyšel z právní úpravy.
32. Podle § 46 odst. 2 ZVTOS *za kázeňský přestupek lze odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu.*
33. Podle § 46 odst. 3 ZVTOS *kázeňskými tresty jsou: a) důtka, b) snížení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu 3 kalendářních měsíců, c) zákaz přijetí jednoho balíčku v kalendářním roce, d) pokuta až do výše 5 000 Kč, e) propadnutí věci, f) umístění do uzavřeného oddílu až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, g) celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů, h) umístění do samovazby až na 20 dnů, i) odnětí výhod vyplývajících z předchozí kázeňské odměny.*
34. Podle § 47 odst. 2 ZVTOS: *uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Za kázeňský přestupek lze uložit jen jeden kázeňský trest. Trest propadnutí věci lze uložit i vedle jiného kázeňského trestu.*

35. Při uložení kázeňského trestu prvostupňový orgán uvedl, že se jedná o hrubé porušení povinností odsouzeného vyplývajících ze ZVTOS, přistoupil proto uložení druhu a výše trestu tak, jak uvedl ve výrokové části rozhodnutí. Odvolací orgán doplnil, že druh trestu i výše považuje za úměrné závažnosti provinění odsouzeného a že podle § 47 ZVTOS postupoval žalovaný v intencích správního uvážení.
36. Soud konstatuje, že předmětné řízení musí být včasné, efektivní a výsledek musí sledovat cíl kázeňského řízení. Nelze proto očekávat, že argumentační síla příslušných správních rozhodnutí bude dokonalá. To vyplývá i z nálezů Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008 sp. zn. I. ÚS 1785/2008, který uvádí, že: *„na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase. Napadené rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje dostatečně přesnou specifikaci rozhodujícího orgánu i odsouzeného, výrokovou část, popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní (resp. vnitřní) normy vymezeným skutkem a poučení o opravném prostředku, datum a podpis.“* Správní orgány působící na úseku vězeňství, které vykonávají mimo jiné kázeňskou pravomoc, nedisponují rozsáhlým aparátem, který by jim umožnil vypořádávat se s námitkami v kázeňském řízení. Touto optikou soud dospěl k závěru, že odůvodnění uloženého trestu je sice strohé, avšak obsahující soudem přezkoumatelnou úvahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2019 č. j. 9 As 338/2018). Lze z něj seznat, že se v posuzovaném případě jedná o hrubé porušení ZVTOS, proto bylo nutné uložit trest citelný. Uložený druh trestu *celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů*, který byl žalobci uložen ve výměře 7 dnů, neshledává soud nepřiměřeným okolnostem případu i ve vztahu k osobě žalobce, jenž je na prahu vstupu do produktivního života, který má před sebou. Trest uložený v cca třetině sazby lze považovat s ohledem na výše uvedené za adekvátní, který v sobě zahrnuje stránku represivní i výchovnou tak, aby žalobce se z uvedeného jednání dostatečně poučil a obdobného jednání se ve VTOS již nedopouštěl. Tento žalobní bod není důvodným.
37. Soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, které v řízení náklady nad rámec její běžných činností nevznikly. Městský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. ledna 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu